

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 3 marca 1924 r.

w sprawie zastosowania stałej jednostki do kosztów postępowania przed Najwyższym Trybunałem Administracyjnym.

Na podstawie art. 5 lit. b), 6 i 7 ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. - o zastosowaniu stałej jednostki do obliczania danin, niektórych innych dochodów publicznych oraz kredytów, udzielanych przez instytucje państwowe i samorządowe (Dz. U. R. P. № 127 poz. 1044) zarządza się co następuje:

§ 1. Kwoty pieniężne, zawarte w ustawie z dnia 22 września 1922 r. o kosztach postępowania przed Najwyższym Trybunałem Administracyjnym (Dz. U. R. P. № 89 poz. 800) przelicza się franki złote, uwzględniając przy przeliczaniu przeciętną wartość franka złotego z miesięcy: lipca, sierpnia i września 1922 r. i stosując niezbędne zaokrąglenie.

Wartość ta wynosi 1358,1 mk. p. a zatem kwotę 20.000 mk. p. przelicza się na 15 fr. zł.

"	8.000	"	"	"	"	6	"
"	4.000	"	"	"	"	3	"
"	200	"	"	"	"	0,2	"
"	100	"	"	"	"	0,1	"
"	50	"	"	"	"	0,05	"

§ 2. O ile uiszczenie opłaty względnie kaucji, ustalonych w § 1 rozporządzenia niniejszego we frankach złotych, następuje bez decyzji Najwyższego Trybunału Administracyjnego (art. 2, 4 ustęp pierwszy i art. 5 ustawy z dnia 22 września 1922 r. Dz. U. R. P. № 89 poz. 800), to należności te mają być uiszczone w tej sumie marek polskich, jaka wynika z pomnożenia należnej kwoty franków złotych przez kurs franka złotego, obowiązujący w dniu, w którym opłata lub kaucja staje się płatną.

Opłaty dodatkowe (art. 3 ustęp drugi i trzeci i art. 4 ustęp drugi powołanej ustawy) wymierza się we frankach złotych.

Wymiar opłaty dodatkowej nie może zawierać ułamków franka złotego mniejszych niż dziesiąta część franka złotego.

W przypadkach, gdy w myśl art. 4 ustęp drugi powołanej ustawy Najwyższy Trybunał Administracyjny uzna za właściwe rozpoznać podanie za dodatkowym pobraniem należnej opłaty, a suma opłat, które mają być pobrane dodatkowo, określona we frankach złotych, zawiera ułamki franka złotego o więcej niż jednym miejscu dziesiętnym, to setne części franka złotego wynoszące 5 lub więcej zaokrągla się w decyzji Najwyższego Trybunału Administracyjnego wzwyż do pełnych dziesiątych części franka złotego; ułamki franka złotego niższe niż 5 setnych — opuszcza się.

§ 3. W przypadkach, gdy opłata lub kaucja uiszczoną zostaje przed ustawowym terminem jej płatności, dokonuje się przeliczenia na marki polskie wedle kursu franka złotego w dniu faktycznego jej uiszczenia tak wówczas, gdy uiszczenie następuje przez naklejenie odpowiedniej wartości znaczków stemplowych, jak i wówczas, gdy uiszczenie następuje gotówką w Kasie Skarbowej lub w Pocztowej Kasie Oszczędności.

§ 4. Jeśli z przeliczenia należnej sumy franków złotych na marki polskie przy uiszczaniu opłaty wyniknie kwota marek polskich niepodzielna przez 10.000, a zarazem cztery ostatnie cyfry tworzą liczbę 5000 lub więcej, to zaokrągla się ją wzwyż do pełnych 10.000 mkp.; jeśli ostatnie cztery cyfry tworzą liczbę niższą niż 5000 mkp. to cyfry te zastępuje się zerami.

§ 5. Zwrot kaucji, przewidzianej w art. 3 ustęp pierwszy i trzeci powołanej ustawy, następuje w tej

sumie marek polskich jaka została faktycznie wpłaconą.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w 8 dni po ogłoszeniu i z tą chwilą przestaje obowiązywać rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 26 listopada 1923 r. w przedmiocie podwyższenia kosztów postępowania przed Najwyższym Trybunałem Administracyjnym (Dz. U. R. P. № 126 poz. 1020).

Prezes Rady Ministrów

i Minister Skarbu: *W. Grabski*